

За результати отриманих розрахунків тенденція розвитку ПАТ «ТерА» характеризується позитивною динамікою змін (див.рис. 2), однак за частковими показниками оцінки еталонна динаміка змін не виконується.

Література:

1. Кузьмін О.Є. Економічна діагностика: навч. посіб./ О.Є. Кузьмін, О.Г. Мельник.-К.: Знання, 2012. с.139
2. Річна фінансова звітність Пат «ТерА» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://smida.gov.ua/db/emitent/search>

УДК 330.341.1

С.В. Гринчуцька, ст. викладач

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

S.V. Hrynychutska, Senior lecturer

FINANCIAL PROVISION OF INNOVATION ENTERPRISES

На сьогодні рівень використання інноваційної діяльності в Україні повинен бути невід’ємною складовою реформування економіки. Основою інноваційного розвитку економіки є підприємства: саме вони виступають замовниками, фінансують, впроваджують та матеріалізують передові досягнення науки і техніки в виробництво і, відповідно, в готову продукцію.

Інвестори вважають, що перспективним напрямом вкладання коштів є промисловий сектор. Статистика інноваційної діяльності промислових підприємств України за 2010-2015 рр. свідчить про зростання кількості інноваційно активних підприємств з 1462 у 2010 р. до 1715 у 2013 р. У 2015 р. інноваційною діяльністю в промисловості займалися 824 підприємства (без врахування тимчасово окупованої території АР Крим, м. Севастополь та частини зони проведення АТО). [1]

Загалом, спостерігається незначна динаміка збільшення питомої ваги підприємств, що впроваджують інновації: у 2010 році – 11,5%, 2013 – 14,6%, 2015 – 17,3% .

Державна служба статистики України виділяє такі чинники стримування здійснення інноваційної діяльності: недостатня фінансова підтримка держави, нестача власних коштів підприємства, відсутність кредитів або прямих інвестицій, низький платоспроможний попит на інновації на ринку, великі витрати на нововведення, нестача кваліфікованих працівників, нестача інформації про нові технології, відсутність партнерів по співпраці, недосконалість законодавчої бази. Загалом, всі перераховані чинники перешкоджають впровадженню інновацій на вітчизняних підприємствах та найбільш вагомим з них є недостатність фінансування.

Згідно з даними Держкомстату в Україні протягом 2010-2015 рр. основним джерелом фінансування інноваційної діяльності в промисловості були власні кошти підприємства. Їх частка в загальному обсязі фінансування у 2010 р. становила 59,4%, у 2011 р. та 2012 р. – 52,9% та 63,9% відповідно, у 2013 р. – 72,9% загального обсягу витрат. У 2015 р. основним джерелом фінансування залишалися власні кошти підприємств – 13 427,0 млн.грн. (або 97,2% загального обсягу витрат на інновації). [1]

Обсяг фінансування інноваційної діяльності за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів становив незначну частку і варіювався від 1,1% у 2010 р. до 0,7% у 2015 р. Найбільший рівень державного фінансування спостерігався у 2012 р. і становив 2,2% від загального фінансування.

Негативна тенденція спостерігається в обсягах фінансування за рахунок іноземних інвесторів. Так, у 2010 р. частка фінансування у загальному обсязі становила 30%. Різкий спад відбувся у 2011 р. – 0,5%. Згодом показник зріс до 8,7% у 2012 р., 13,1% – 2013 р. У 2015 р. кошти іноземних інвесторів отримали лише 6 підприємств: частка фінансування –1,9%.

Значно скоротилася кількість підприємств, що скористалися кредитними коштами. У 2010-2011 рр. їх частка становила близько 40% (41,0 і 38,3% відповідно), 2012 р. – 21,0%, 2013 р. – 6,6%, 2015 р. – 0,8%.

Отже, питання залучення капіталу є надзвичайно актуальним для українських підприємств.

Подальший розвиток інноваційно активних підприємств та зростання їх кількості потребує:

- поліпшення умов для інвестування в економіку України;
- створення законодавчої бази, ідентичної для вітчизняних та зарубіжних інвесторів;
- здійснення прямого бюджетного фінансування;
- часткової компенсації вартості виробництва продукції;
- відшкодування відсоткових ставок за кредитами, отриманими у банках;
- надання кредитів за рахунок коштів державного бюджету, кредитів (позик) і грантів міжнародних фінансових організацій, залучених державою або під державні гарантії;
- здійснення субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам;
- надання податкових, митних та валютних преференцій. [2]

Література:

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua
2. Закон України Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні. //zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3715-17